

sunku ORP „Podchorąży”, opracowane zostały przez zespół konstruktorów Biura Projektowo-Technologicznego w Gdańsku, a zbudowane w stoczni „Wisła”. Położenie stępki pod ORP „Podchorąży” nastąpiło 09.01.1974 r., wodowanie 06.04.1974 r., podniesienie bandery 30.09.1974 r.

Wkrótce po uroczystości wcielenia do MW ORP „Podchorąży” inauguruje rejsy szkoleniowe z podchorążymi WSMW na pokładzie do polskich portów. Podchorążowie odbyli praktykę letnią z zakresu nawigacji Bałtyku, locji i astronomii. W następnych latach ORP „Podchorąży” wraz z pozostałymi dwoma kutrami szkolnymi „Kadetem” i „Elewem”, które weszły niebawem do linii, wykonywał podobne zadania zawijając w tym czasie także do portów nadbałtyckich ZSRR i NRD.

Kuter szkolny „Podchorąży” to jednostka przeznaczona głównie do realizacji zadań szkoleniowych takich jak np. praktyczna nauka nawigacji, astronomii nautycznej, locji, manewrowania, a więc zadań typowych dla profilu nauczania w uczelniach wojennomorskich.

Dane taktyczno-techniczne:

długość	— 28,8 m
szerokość	— 6,6 m
zanurzenie	— 1,8 m
wyporność	ok. 150 t
napęd na dwa silniki (lewy i prawy) pozwalające na rozwinięcie prędkości	18,5 km/h (10 w.)

Wyposażenie okrętu: ster wypornościowy, opływowy, 2 kotwice patentowe typu Halla o wadze 200 kg, 5 tratw ratunkowych, łódź okrętowa. W skład wyposażenia nawigacyjnego wchodzi m.in.: log elektroniczny, radionamiernik automatyczny, echosonda, 2 kompasy peryskopowe.

Uwagi. Malowanie, jak na wszystkich okrętach MW. Na nawisach burtowych pokładów sterówek po obu burtach znajdują się tablice wykonane z wysokogatunkowego drewna z nazwą okrętu odpowiednio: PODCHORAŻY, ELEW, KADET.

Sylwetka okrętu w tej postaci, jaką przedstawiono na rysunku, w zasadzie nie uległa modernizacji od daty wejścia do linii.

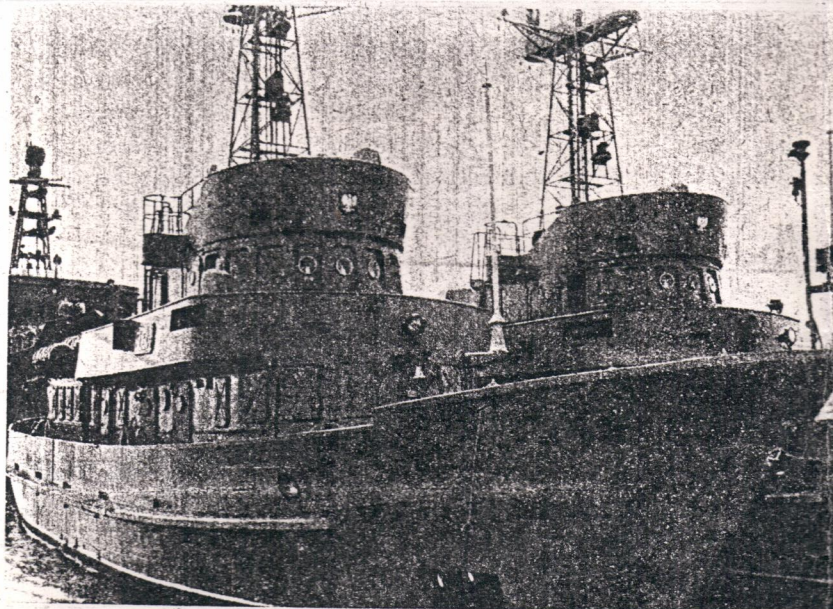
Zmiany w usytuowaniu poszczególnych elementów wyposażenia polegają jedynie na rezygnacji z reflektorów poszukiwawczych (31) zamontowanych na pokładzie nadbudówki i na zastąpieniu ich jednym — większej mocy — na pokładzie sterówki, obok kolumny kompasu magnetycznego.

Dokończenie rysunków w następnym numerze.

STANISŁAW KIERZKOWSKI

MODELARZ

22

OPIS RYSUNKÓW

1. kluzza cumownicza rufowa,
2. reling,
3. odbijacz rufowy,
4. flagstóg rufowy,
5. koło ratunkowe,
6. światło pozycyjne rufowe,
7. torowe,
8. światło kotwiczne rufowe (białe),
9. światło rufowe specjalne,
10. maszt anteny TV,
11. kolumnienka powtarzacza żyroskopu szkoleniowego,
12. zespół pneumatycznych tratw ratunkowych,
13. żurawik łożdźowy,
14. piawka świetlna koła ratunkowego,
15. łódź okrętowa,
16. kompas magnetyczny szkoleniowy,
17. grzybek wentylacyjny,
18. komin,
19. światło burtowe specjalne,
20. światło torowe specjalne,
21. światła awaryjne,
22. antena radaru szkoleniowego,
23. światła topowe specjalne,
24. antena radionamiernika,
25. światła sygnalizacji Morse'a (białe, czerwone, zielone),
26. światło dyżurne (niebieskie),
27. antena radaru nawigacyjnego,
28. światło topowe (masztowe),
29. światło holownicze,
30. kompas magnetyczny peryskopowy,
31. reflektor poszukiwawczy,
32. godło okrętu MW (biały orzeł na czerwonej tarczy),
33. kolumnienka powtarzacza żyrokompassu,
34. prawe światło pozycyjne burtowe (zielone),
35. dzwon okrętowy,
36. lampka sternika,
37. antena radiostacji okrętowej,
38. światło pokładowe dziobowe,
39. reflektor poszukiwawczy,
40. odbojnica,
41. bęben liny cumowniczej,
42. kluzza łańcuchowa,
43. kabestan kotwiczno-cumowniczy,
44. kosz na odbijacze,
45. pachol krzyżowy pody,
46. właz burtowy,
47. zespół sternicy awaryjnej,
48. przewłoka sumownicza rufowa,
49. trap pionowy,
50. światło kotwiczne dziobowe,
51. bębny kabla energetycznego,
52. świetlik maszynowy,
53. kosz sygnalisty,
54. podstawa masztu,
55. pulpity manewrowy,
56. syrena okrętowa,
57. tarcza na nazwę okrętu („Podchorąży”, „Elew”, „Kadet”),
58. stępka przechyłowa,
59. wywietrznik,
60. głowica nawiewnika,
61. właz,
62. trap (kładka),
63. kotwica Halla,
64. ściągacz,
65. kolumnienka sterownicza kabestanu,
66. kabestan kotwiczno-cumowniczy,
67. kluzza kotwiczna,
68. stoper rodkowo-szczękowy,
69. kluzza pokładowa,
70. wspornik linii wałów,
71. kluzza dziobowa (widok na L.B.),
72. wywietrznik,
73. skrzynia kucharza (wys. 1 m),
74. antena radiowa,
75. stojak anteny radarowej,
76. stojak anteny radiowej,
77. odpowietrznik pokładowy,
78. pachol krzyżowy pojedynczy,
79. żeślizg tratwy ratunkowej (widok o rufy),
80. wiatrochron (wykonany z tego samego materiału co nadbudówka).

